

Sygn. akt IV CNP 18/07

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanej G.D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Rejonowego w S.

z dnia 10 marca 2003 r., sygn. akt [...],

w sprawie z powództwa Powiatu S. - Powiatowego Urzędu Pracy

przeciwko G.D. i A. SA

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 marca 2007 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Pozwana G.D. wniosła osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 marca 2003 r. wydanego w sprawie o zapłatę, który uprawomocnił się wobec jego niezaskarżenia z dniem 1 kwietnia 2003 r. W skardze pozwana domagała się uchylenia tego wyroku oraz przywrócenia terminu do wniesienia swej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zachodzi konieczność wykazania się zdolnością postulacyjną, analogicznie jak dotychczas w postępowaniu kasacyjnym, czy też zażaleniowym. Wniesienie skargi przez stronę, która nie ma zdolności postulacyjnej czyni skargę niedopuszczalną (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000 r., V CZ 113/00, niepubl.). Z tego względu skargę pozwanej wniesioną przez nią osobiście trzeba ocenić jako niedopuszczalną z „innych przyczyn” w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c. i odrzucić.

Mając powyższe na względzie, za pozbawioną wpływu na treść rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej, a zatem bezprzedmiotową, należało uznać ocenę spełnienia pozostałych przesłanek warunkujących dopuszczalność skargi i poprzestać na wynikach przeprowadzonego wyżej badania.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.